خبر

طرح آمریکا برای از سرگیری صادرات گاز روسیه

نمایندگان ایالات متحده در چارچوب تلاش برای برقراری آتش‌بس میان مسکو-کی‌یف در حوزه انرژی، طرحی را برای از سرگیری صادرات گاز روسیه به اروپا از مسیر خط لوله اوکراین ارائه کرده اند.

به گزارش روزنامه وال استریت ژورنال، ایالات متحده در چارچوب تلاش برای برقراری آتش‌بس در حوزه انرژی میان مسکو- کی‌یف، در تلاش برای از سرگیری صادرات گاز طبیعی روسیه به اروپا از طریق خطوط لوله‌ای است که از اوکراین عبور می‌کند.

چند مقام آمریکایی، اروپایی و اوکراینی آگاه گفتند که این پیشنهاد را جرد کوشنر و استیو ویتکاف فرستادگان ویژه دونالد ترامپ در سفرهای خود در ماه سپتامبر (شهریور) به مسکو و کی‌یف ارائه کرده‌اند که شامل صادرات گاز روسیه از طریق یک واسطه آمریکایی برای عبور از تحریم‌ها و محدودیت‌های اروپایی است.

یک مقام ارشد آمریکایی به وال استریت ژورنال گفت: بر اساس بخشی از این طرح، درآمد حاصل از فروش گاز روسیه به یک حساب امانی در حوزه قضایی کشور سوم واریز می‌شود تا از استفاده مسکو از این درآمد برای تامین مالی جنگ علیه اوکراین جلوگیری گردد.

گفته می‌شود، واشنگتن این پیشنهاد را به کشورهای اروپایی به عنوان راهی برای کاهش قیمت انرژی و انگیزه به روسیه برای توافق با آتش‌بس حوزه انرژی ارائه کرده است. این طرح برای اوکراین هم که میزبان خط لوله انتقالی است که از آنجا به اسلواکی، اتریش و آلمان می‌رسد، درآمدزایی دارد.

بر اساس گزارش وال استریت ژورنال، پیشنهاد آمریکا برای از سرگیری صادرات گاز روسیه به اروپا پیش از مذاکرات سه جانبه با حضور ایالات متحده، روسیه و اوکراین در ابوظبی در اواسط ماه نوامبر (اواخر آبان) مطرح شده است. هرچند مسکو تاکنون تلاش‌های آمریکا برای برقراری آتش‌بس انرژی را رد کرده است.

گزارش‌ها نشان می‌دهد مذاکره‌کنندگان آمریکایی معتقدند که بازگرداندن دسترسی روسیه به بازارهای گاز اروپا می‌تواند انگیزه قابل توجهی به ولادیمیر پوتین رئیس جمهوری روسیه برای پذیرش توافق بدهد.

واشنگتن علاوه بر خط لوله اوکراین، احتمال بازگشایی خطوط لوله «نورد استریم» را هم در چارچوب تلاش برای یک توافق گسترده‌تر میان روسیه و غرب مطرح کرده است. این خط لوله در اوت ۲۰۲۲ (مرداد ۱۴۰۱) تحویل گاز را متوقف کرد و نورد استریم ۲ هم هرگز وارد فاز بهره برداری نشد. هر دو خط لوله در انفجارهای زیر آبی در سپتامبر ۲۰۲۲ (شهریور ۱۴۰۱) آسیب‌های گسترده‌ای دیدند و برای از سرگیری عملیات، نیاز به تعمیرات اساسی دارند. اما خط لوله‌ای که از اوکراین عبور می‌کند تا ژانویه ۲۰۲۵ (دی ۱۴۰۳) و نزدیک به سه سال پس از حمله روسیه همچنان عملیاتی بود و زودتر قابل راه اندازی است.

از سوی دیگر، الکساندر نوواک معاون نخست وزیر روسیه، دیروز یکشنبه گفت که فرآورده‌های نفتی روسیه همچنان با وجود تحریم های اتحادیه اروپا، با برچسب‌های مختلف به بازارهای اروپایی می‌رسد.

این مقام روس در مصاحبه‌ای با «ریانووستی»، در مورد احتمال خرید گاز روسیه توسط اروپا از طریق کشورهای ثالث، اظهار داشت که همین حالا هم ترتیبات مشابهی در بازار نفت وجود دارد و «شاهد هستیم گازوئیل روسیه گاهی با برچسب‌های متفاوت در اروپا عرضه می‌شود.»

وال استریت ژورنال در پایان خاطرنشان کرده است: این پیشنهاد آمریکا ماه گذشته میلادی و پس از آنکه ترامپ، کی‌یف را برای توقف حملات به پالایشگاه‌های روسیه تحت فشار قرار دارد، چندان مورد توجه قرار نگرفت. در واقع پس از این پیشنهاد، کی‌یف حملات خود را به پالایشگاه های روسیه حدود دو هفته متوقف کرد، در مقابل مسکو همچنان به تهاجم در این حوزه ادامه داد و آمریکا هم بر اساس توافق ترامپ با پوتین، به واردات گازوئیل روی آورد.

اما اوکراین روز جمعه حملات به پالایشگاه‌های روسیه را از سر گرفت و طی سه روز سه تاسیسات بزرگ این کشور را هدف قرار داد؛ وضعیتی که سبب از سر گیری تلاش‌های مجدد آمریکا برای برقراری آتش بس حوزه انرژی شده است.

«ابتکار» از تکاپوی میانجی‌ها برای مهار بحران گزارش می‌دهد

دیپلماسی دروقت اضافه

گروه بین‌الملل - دو روز گذشته برای دیپلماسی ایران با تحرکاتی فشرده و هم‌زمان در چند پایتخت همراه بوده است؛ تحرکاتی که از یک‌سو تلاش برای جلوگیری از دور تازه درگیری نظامی با آمریکا را دنبال می‌کند و از سوی دیگر، از ورود فعال‌تر چین و عمان به معادلات امنیتی منطقه حکایت دارد. درحالی‌که مذاکره‌کنندگان ایرانی در دوحه با میانجی‌های قطری رایزنی می‌کردند، علی باقری‌کنی در پکن با وزیر امور خارجه چین دیدار کرد و گزارش‌هایی نیز از برگزاری نشست سه‌جانبه ایران، چین و عمان منتشر شد. هم‌زمان، دونالد ترامپ از گفت‌وگوی مثبت خود با بنیامین نتانیاهو خبر داد؛ تماسی که براساس برخی گزارش‌ها، اختلاف‌نظر درباره ادامه مذاکرات یا بازگشت به گزینه نظامی در آن مطرح شده است. مجموعه این تحولات نشان می‌دهد بحران ایران و آمریکا در مرحله‌ای حساس قرار گرفته که دیپلماسی و تهدید نظامی همچنان در کنار یکدیگر جریان دارند.

محور اصلی رایزنی‌ها، دستیابی به ترتیباتی برای کاهش تنش، پایان محاصره دریایی و بازگشایی تنگه هرمز است. تهران اعلام کرده که اجرای اقدامات اولیه باید با تعهدات مشخص آمریکا همراه باشد

دوحه؛ مذاکرات در نقطه حساس

به گزارش رویترز، هیئت ایرانی پس از چند روز رایزنی با میانجی‌های قطری، روز یکشنبه دوحه را ترک کرد؛ بااین‌حال، یک مقام آگاه تأکید کرده که پایان این مرحله از مذاکرات ناشی از بروز مشکل نبوده و پیش‌نویس پیشنهادی برای توافق همچنان در گردش است. محور اصلی رایزنی‌ها، دستیابی به ترتیباتی برای کاهش تنش، پایان محاصره دریایی و بازگشایی تنگه هرمز است. تهران اعلام کرده که اجرای اقدامات اولیه باید با تعهدات مشخص آمریکا همراه باشد.

عباس عراقچی نیز از امکان کوتاه شدن زمان اجرای طرح پیشنهادی تهران از هفت روز به دو روز خبر داده است. این انعطاف زمانی نشان می‌دهد ایران برای تسریع روند توافق آمادگی دارد، اما همچنان بر ترتیب اجرای تعهدات تأکید می‌کند.

بااین‌حال، اختلاف درباره زمان ورود به مذاکرات هسته‌ای و نحوه رفع محدودیت‌های اقتصادی پابرجاست. واشنگتن خواستار دریافت تعهدات روشن از تهران است و ایران نیز تضمین‌های عملی برای توقف فشارهای نظامی و اقتصادی را ضروری می‌داند.

پکن؛ ورود بازیگری بزرگ‌تر

هم‌زمان با مذاکرات دوحه، سفر علی باقری‌کنی به چین بُعد تازه‌ای به تحرکات دیپلماتیک بخشید. به گزارش ایسنا، باقری که در جایگاه معاون دبیر شورای عالی امنیت ملی به پکن سفر کرده، با وانگ یی، وزیر امور خارجه چین، درباره تحولات منطقه و ابتکارهای پایان جنگ گفت‌وگو کرده است. وانگ یی در این دیدار بر حمایت پکن از حاکمیت و امنیت ایران تأکید کرد و مذاکره را مسیر حل بحران دانست. باقری نیز تصریح کرد که تهران در دفاع از امنیت ملی و تمامیت ارضی خود مصالحه نخواهد کرد.

اهمیت این دیدار فراتر از روابط دوجانبه است. چین به‌عنوان یکی از قدرت‌های اصلی اقتصاد جهانی، نسبت به امنیت مسیرهای انرژی و تداوم تجارت در خلیج فارس حساسیت ویژه‌ای دارد. بنابراین، تلاش پکن برای کاهش تنش را می‌توان در چارچوب منافع اقتصادی و جایگاه بین‌المللی این کشور ارزیابی کرد.

بازگشت عمان به میدان

در کنار دیدار باقری و وانگ یی، شبکه المیادین به نقل از یک منبع آسیایی از برگزاری نشست سه‌جانبه مقام‌های ایران، چین و عمان در پکن خبر داده است. براساس این روایت، نشست با هدف بررسی ابتکار تازه میانجیگری مسقط و امکان ارائه تضمین‌های اقتصادی و امنیتی چین برگزار شده است. جزئیات این نشست هنوز به‌صورت مستقل و رسمی تأیید نشده، اما هم‌زمانی آن با سفر هیثم بن طارق، سلطان عمان، به چین اهمیت دارد. عمان سابقه طولانی میانجیگری میان تهران و واشنگتن را دارد و از معدود کشورهای منطقه است که ارتباط خود را با طرف‌های مختلف حفظ کرده است.

به گزارش شینهوا، چین و عمان در جریان مذاکرات رهبران دو کشور بر بازگشت ایران و آمریکا به مسیر گفت‌وگو، احیای تفاهم‌نامه اسلام‌آباد و برقراری تردد ایمن کشتی‌ها در تنگه هرمز تأکید کرده‌اند. در صورت فعال شدن این ابتکار، مسیر عمان می‌تواند مکمل رایزنی‌های قطر باشد؛ هرچند تعدد میانجی‌ها بدون هماهنگی ممکن است پیچیدگی مذاکرات را افزایش دهد.

ترامپ و نتانیاهو؛ دو نگاه به بحران؟

در سوی دیگر معادله، گفت‌وگوی تلفنی دونالد ترامپ و بنیامین نتانیاهو توجه رسانه‌ها را جلب کرده است. ترامپ روز یکشنبه اعلام کرد که گفت‌وگوی بسیار خوبی با نخست‌وزیر اسرائیل درباره ایران داشته، اما جزئیات بیشتری ارائه نکرد.

بااین‌حال، آکسیوس به نقل از منابع آمریکایی و اسرائیلی گزارش داده که گفت‌وگوی دو طرف صریح و همراه با اختلاف‌نظر بوده است. براساس این روایت، نتانیاهو خواستار تشدید فشار نظامی پس از انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا است، درحالی‌که ترامپ فعلاً تمایل دارد به مذاکرات فرصت بیشتری بدهد. این گزارش‌ها هنوز به معنای تصمیم قطعی واشنگتن درباره ادامه جنگ یا پذیرش توافق نیست.

بااین‌حال، نشان می‌دهد ملاحظات اسرائیل یکی از عوامل مؤثر بر محاسبات دولت آمریکا محسوب می‌شود.

برای تهران نیز روشن شدن موضع نهایی واشنگتن اهمیت دارد؛ زیرا دستیابی به توافقی پایدار، مستلزم اطمینان از اجرای تعهدات و جلوگیری از بازگشت سریع به درگیری است.

هرمز؛ نقطه اتصال سه مسیر

وجه مشترک رایزنی‌های دوحه، پکن و تماس‌های واشنگتن، اهمیت تنگه هرمز در آینده بحران است. این آبراه اکنون هم موضوعی امنیتی و هم اهرمی اقتصادی در مذاکرات به شمار می‌رود. بازگشت تردد عادی کشتی‌ها برای کشورهای منطقه، واردکنندگان انرژی و اقتصاد جهانی اهمیت دارد. ازاین‌رو، چین و عمان نیز بر ضرورت دستیابی به ترتیباتی پایدار برای امنیت کشتیرانی تأکید کرده‌اند.

بااین‌حال، اختلاف اصلی همچنان بر سر تقدم اقدامات است. اینکه آیا ابتدا باید محدودیت‌ها و محاصره پایان یابد یا تعهدات امنیتی و هسته‌ای ایران اجرایی شود؟ پاسخ به این پرسش می‌تواند مسیر مذاکرات را تعیین کند.

فرصت دیپلماسی، سایه جنگ

تحولات دو روز اخیر را نمی‌توان صرفاً نشانه نزدیک شدن به توافق دانست. ادامه رایزنی‌ها از باز بودن کانال‌های ارتباطی حکایت دارد، اما اختلاف‌های بنیادین همچنان پابرجاست. درعین‌حال، ورود فعال‌تر چین و عمان می‌تواند ظرفیت میانجیگری را افزایش دهد و امکان بررسی تضمین‌های تازه را فراهم کند. پکن همچنین اعلام کرده که فرستاده ویژه خود را برای رایزنی‌های منطقه‌ای به ایران، عمان و عربستان اعزام خواهد کرد. اکنون تهران تلاش می‌کند با پیگیری هم‌زمان مسیرهای دوحه و پکن، فرصت دستیابی به راه‌حل سیاسی را حفظ کند. در مقابل، تصمیم واشنگتن درباره پیشنهادهای موجود و نحوه مدیریت اختلاف‌نظر با اسرائیل، از عوامل تعیین‌کننده مرحله بعد خواهد بود.

در نهایت، آنچه می‌تواند این رفت‌وآمدهای فشرده را به دستاوردی ملموس تبدیل کند، نه تعداد نشست‌ها، بلکه توافق بر سر تعهداتی روشن، متقابل و قابل اجراست. دیپلماسی بار دیگر فرصتی برای جلوگیری از تشدید بحران فراهم کرده است؛ فرصتی که بهره‌گیری از آن به تصمیم‌های روزهای پیش رو بستگی دارد.

«ابتکار» همزمان با آغاز انتخابات آمریکا گزارش می‌دهد

ترامپ بدون کنگره

کاخ سفید از ماه‌ها پیش خود را برای احتمال از دست رفتن اکثریت جمهوری‌خواهان در کنگره آماده کرده و در حال تدوین برنامه‌هایی است که به دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، امکان می‌دهد حتی در صورت پیروزی دموکرات‌ها در انتخابات ۳ نوامبر، بخش عمده سیاست‌های خود را ادامه دهد.

رویترز اعلام کرد: آن‌ها در حال تدوین طرح‌هایی هستند تا بخش‌های مهمی از دستور کار ترامپ را از طریق اختیارات اجرایی پیش ببرند و هم‌زمان برای تحقیقات احتمالی علیه دولت او آماده می‌شوند.

یک مقام کاخ سفید و دو فرد مطلع از برنامه‌ها که نخواستند نامشان فاش شود، گفتند که مقامات ارشد - از جمله استیون میلر، معاون رئیس دفتر کاخ سفید، و راسل وو، مدیر بودجه - از ماه آوریل با دفتر مشاور حقوقی کاخ سفید همکاری می‌کنند تا اقدامات اجرایی در زمینه‌های مهاجرت، تعرفه‌ها، هزینه‌های مسکن و مخارج فدرال را شناسایی کنند؛ اقداماتی که ترامپ می‌تواند بدون نیاز به تایید کنگره آن‌ها را اجرایی نماید. این مقام کاخ سفید گفت که «ویل شارف»، مشاور حقوقی کاخ سفید، و تیمش در حال بررسی این موضوع هستند که «ترامپ به‌طور قانونی چه کارهایی می‌تواند به‌تنهایی انجام دهد، در کجا می‌تواند مرزهای اختیارات خود را گسترش دهد و چگونه می‌تواند از این تصمیمات در دادگاه دفاع کند.»

این برنامه‌ریزی‌ها نشان‌دهنده یک تناقض در انتخابات میان‌دوره‌ای روز سه‌شنبه است: به دست گرفتن کنترل کنگره به دموکرات‌ها این قدرت را می‌دهد که درباره ترامپ تحقیق کنند، مانع تصویب قوانین شوند و اولویت‌های هزینه‌کرد او را محدود سازند. با این حال، ترامپ همچنان اختیارات اجرایی گسترده‌ای در حوزه‌های تجارت، سیاست خارجی و دستگاه اداری فدرال خواهد داشت؛ اختیاراتی که او پیش‌تر در دوره دوم ریاست‌جمهوری‌اش به‌طور تهاجمی از آن‌ها استفاده کرده است.

ترامپ گفته است اگر جمهوری‌خواهان کنترل کنگره را از دست بدهند، انتظار دارد بتواند پیش از رسیدن به مصالحه با دموکرات‌ها، برای «یکی دو ماه» از حق وتوی خود استفاده کند. ترامپ در بخشی از یک مصاحبه که روز یکشنبه منتشر شد، به پادکست «پاد فورس وان» گفت: «گمان می‌کنم به «آقای وتو» تبدیل شوم. و بعد، در مقطعی، احتمالاً به توافق‌هایی خواهیم رسید.»

دموکرات‌ها برای تغییر وضعیت اکثریت‌های شکننده جمهوری‌خواهان — یعنی ۲۱۸ در برابر ۲۱۴ کرسی در مجلس نمایندگان و ۵۳ در برابر ۴۷ کرسی در مجلس سنا — به کسب چهار کرسی بیشتر (خالص) در هر یک از این دو مجلس نیاز دارند. نظرسنجی‌ها نشان می‌دهند که دموکرات‌ها شانس بیشتری برای پیروزی در مجلس نمایندگان دارند، در حالی که رقابت در مجلس سنا همچنان بسیار نزدیک و غیرقابل پیش‌بینی است. در طول ماه گذشته، ترامپ با برگزاری گردهمایی‌هایی در سراسر کشور تلاش کرده است کنترل جمهوری‌خواهان بر کنگره را حفظ کند؛ این در حالی است که دستیاران او در خفا خود را برای چشم‌انداز سیاسی کاملاً متفاوتی در سال ۲۰۲۷ آماده می‌کنند.

کاخ سفید احتمال شکست جمهوری‌خواهان را رد کرده و رسانه‌ها را به ترویج روایتی نادرست متهم کرده است. لورن بیس، سخنگوی کاخ سفید، گفت: «این دولت و جمهوری‌خواهانِ واقع‌بین به تأمین امنیت مرزها، احیای قانون و نظم، بازگرداندن پول بیشتر به جیب آمریکایی‌های سخت‌کوش و کسب دستاوردهایی برای مردم آمریکا ادامه خواهند داد.» این مقام کاخ سفید افزود که از جمله اقدامات اجراییِ در دست بررسی می‌توان به وضع تعرفه‌های جدید بر واردات مواد معدنی حیاتی و توربین‌های بادی، سخت‌گیرانه‌تر کردن قوانین صدور ویزا برای دانشجویان بین‌المللی و کارگران خارجی موقت، و اتخاذ تدابیری برای کاهش هزینه‌های مسکن و ساخت‌وساز اشاره کرد.

به گزارش ایسنا، یکی از افراد آگاه از این طرح‌ها گفت، آژانس‌های فدرال پیشنهادها و بررسی‌های قانونی اقداماتی را که دولت می‌تواند به صورت یکجانبه انجام دهد، ارائه کرده‌اند. دو نفر از این افراد گفتند، ووت، که دفتر مدیریت و بودجه ایالات متحده او بر هزینه‌های فدرال نظارت دارد، در حال بررسی این است که کدام اولویت‌ها می‌توانند با استفاده از پولی که قبلاً توسط کنگره اختصاص داده شده است، پیش بروند. آنها گفتند که او همچنین می‌خواهد قوانین کمک‌های مالی فدرال را تغییر دهد تا به منصوبان سیاسی اختیار بیشتری در مورد اینکه کدام برنامه‌های دولتی پول مالیات‌دهندگان را دریافت می‌کنند، بدهد، که به طور بالقوه به کاخ سفید نفوذ بیشتری بر هزینه‌های فدرال بدون درخواست تأیید کنگره می‌دهد.

این مقام کاخ سفید گفت که ترامپ در جریان مقدمات قرار گرفته و در بحث‌های مربوط به آنها شرکت کرده است. وقتی از او پرسیده شد که ترامپ چقدر با حکومت از طریق اختیارات اجرایی تحت یک کنگره دموکرات راحت خواهد بود، یکی از این افراد در پاسخ به این سوال که ترامپ چقدر در یک کنگره دموکرات با استفاده از اختیارات اجرایی راحت خواهد بود، گفت: بسیار راحت.

حکومت بدون کنگره

ترامپ از زمان بازگشت به قدرت در ژانویه ۲۰۲۵، با استفاده از اختیارات اجرایی برای اعمال تعرفه‌های گسترده، تشدید اجرای قوانین مهاجرت، کاهش نیروی کار فدرال و دنبال کردن اهداف سیاست خارجی از جمله جنگ علیه ایران بدون تأیید کنگره یا قوانین جدید، دامنه قدرت ریاست جمهوری را آزمایش کرده است.

یک استثنای بزرگ، بسته عظیم کاهش مالیات و هزینه‌ها توسط ترامپ بود که توسط کنگره تحت کنترل جمهوری‌خواهان تصویب و در ژوئیه ۲۰۲۵ توسط رئیس جمهور به قانون تبدیل شد. ترامپ بارها از وضعیت اضطراری ملی برای گسترش توانایی خود برای اقدام بدون قانون جدید استفاده کرده است. کنگره می‌تواند برای پایان دادن به این وضعیت‌های اضطراری رأی دهد، اما ترامپ می‌تواند چنین اقدامی را وتو کند و برای لغو آن به دو سوم اکثریت در هر دو مجلس نیاز دارد.

یک کنگره دموکرات همچنان می‌تواند موانع قابل توجهی ایجاد کند. کنترل سنا به دموکرات‌ها اجازه می‌دهد تا نامزدهای ترامپ برای قوه قضائیه و قوه مجریه، از جمله هر انتخاب دیوان عالی، را رد کنند.

دموکرات‌ها همچنین می‌توانند از تصویب قوانینی که مورد حمایت ترامپ است، خودداری کنند. در مقابل، ترامپ نیز می‌تواند قوانینی را که دموکرات‌ها ارائه می‌دهند و باب میل او نیست، وتو کند؛ و بعید است دموکرات‌ها در مجلس نمایندگان آرای کافی برای لغو وتوی او را داشته باشند. دادگاه‌ها نیز می‌توانند مانع از اقدامات اجرایی شوند که فراتر از اختیارات قانونی ترامپ است.

به گفته یکی از افراد مطلع، کاخ سفید قصد دارد از وزارت دادگستری نظر حقوقی بگیرد تا مشخص شود ترامپ بدون نیاز به کنگره چه اقداماتی می‌تواند انجام دهد و در صورت به چالش کشیده شدن این اقدامات در دادگاه، چگونه باید از آن‌ها دفاع کرد.

خبر

دست بالای دموکرات‌ها در انتخابات

نظرسنجی‌های جدید نیویورک تایمز/دانشگاه سیه‌نا نشان می‌دهد که دموکرات‌ها در میشیگان، تگزاس، کانزاس، مین و اوهایو پیشتاز هستند، در آلاسکا برتری دارند و در آیووا عملا با جمهوری‌خواهان مساوی هستند.

به گزارش ایسنا، بر اساس مجموعه‌ای از نظرسنجی‌های نیویورک تایمز و دانشگاه سیه‌نا در آستانه انتخابات میان‌دوره‌ای سوم نوامبر، دموکرات‌ها تقریبا در تمام هفت ایالت سرنوشت‌ساز که تعیین می‌کند کدام حزب کنترل سنا را در دست دارد، از جمهوری‌خواهان جلوتر هستند. این نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که دموکرات‌ها در تگزاس، که از سال ۱۹۸۸ هیچ دموکراتی را به سنا نفرستاده و کانزاس، که از سال ۱۹۳۲ هیچ دموکراتی را انتخاب نکرده است، برتری قابل توجهی دارند. برای کسب اکثریت سنا، دموکرات‌ها باید از تمام کرسی‌هایی که در حال حاضر در اختیار دارند دفاع کنند و حداقل چهار کرسی را که در حال حاضر در اختیار جمهوری‌خواهان است، از دست بدهند. این یک نبرد دشوار تلقی شده است زیرا بسیاری از کرسی‌هایی که آنها برای کسب آن نیاز دارند در پایگاه‌های جمهوری‌خواهان قرار دارند. اما نظرسنجی‌های جدید نشان داد که نامزدهای دموکرات در پنج ایالتی که اکنون سناتورهای جمهوری‌خواه دارند، پیشتاز هستند و عملا در ششمین ایالت نیز با هم برابرند. آنها در کانزاس، مین، اوهایو و تگزاس پیشتاز هستند و در آلاسکا با اختلاف کمی اختلاف دارند. آنها عملا در آیووا با هم برابرند. در میشیگان، تنها میدان نبرد اصلی سنا که از قبل در اختیار دموکرات‌ها بود، این نظرسنجی نشان داد که نامزد دموکرات با اختلاف دو رقمی پیشتاز است. این نظرسنجی‌ها شامل کارولینای شمالی نمی‌شود، جایی که نظرسنجی‌ها مدت‌هاست دموکرات‌ها را پیشتاز می‌دانند و جمهوری‌خواهان هزینه‌های انتخاباتی خود را کاهش داده‌اند. همچنین بر اساس نظرسنجی‌ها، نارضایتی از دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا و ناامیدی از مدیریت او در اقتصاد، جمهوری‌خواهان را به پایین می‌کشد. تنها ۳۸ درصد از رای‌دهندگان احتمالی، عملکرد شغلی ترامپ را در هفت ایالت در این نظرسنجی تایید کردند که با توجه به اینکه او فقط دو سال پیش در پنج ایالت با اختلاف دو رقمی پیروز شده بود، رقم بسیار پایینی است. قدرت تازه کشف شده دموکرات‌ها با افزایش اعتماد به این حزب برای مدیریت اقتصاد که موضوع اصلی انگیزشی برای رای‌دهندگان در سال جاری است، تقویت شد. دموکرات‌ها در سراسر میدان‌های رقابت، از نظر هزینه‌های زندگی ۹ درصد برتری دارند و در این اقدام حیاتی در تک تک ایالت‌ها پیشتاز بودند. اگر نظرسنجی‌ها دقیق باشند و این روندها ادامه داشته باشند، دموکرات‌ها کنترل سنا را به دست خواهند گرفت اما دلایلی برای نگرانی دموکرات‌ها وجود داشت؛ هنوز برخی از رای‌دهندگان مردد هستند و رای‌دهندگانی که فقط در ماه گذشته تصمیم گرفتند، با اختلاف ۹ درصدی جمهوری‌خواهان را ترجیح دادند. در رقابت سنا در تگزاس، جیمز تالاریکو قانونگذار ایالتی دموکرات، با اختلاف هفت درصد نسبت به کن پکستون، دادستان کل ایالت جمهوری‌خواه در میان رای‌دهندگان احتمالی پیشرو بوده است. در مین، سناتور سوزان کالینز آخرین سناتور جمهوری‌خواه باقی‌مانده در نیوانگلند، در مبارزات انتخاباتی مجدد خود از تروی جکسون، سناتور سابق ایالت دموکرات عقب است. جکسون با ۵۱ درصد در برابر ۴۵ درصد در میان رای‌دهندگان احتمالی پیشتاز است. در این نظرسنجی همچنین مشخص شد که در تمام ایالت‌ها به جز مین، نامزد دموکرات سنا نسبت به نامزد جمهوری‌خواه محبوبیت بیشتری داشت و رای‌دهندگان احتمالا از ریاست جمهوری ترامپ در کل ناراضی هستند و گفتند که معتقدند دموکرات‌ها در مدیریت هزینه‌های زندگی و جنگ‌های خارجی و انجام آنچه برای مردم عادی بهتر است، بهتر عمل خواهند کرد. نظرسنجی‌ها در ادامه نشان داد که تجدید حیات دموکرات‌ها با قدرت گرفتن مجدد در میان رای‌دهندگان جوان‌تر و لاتین‌تبارها و همچنین ضعف نسبی جمهوری‌خواهان در میان پایگاه رای‌دهندگان سفیدپوست طبقه کارگر این حزب، تقویت شده است. نشریه تایمز پیشتر در ماه سپتامبر در هر هفت ایالت نظرسنجی انجام داده بود. در نظرسنجی نهایی، وضعیت دموکرات‌ها در ۶ ایالت شامل آیووا، کانزاس، مین، میشیگان، اوهایو و تگزاس بهبود یافت و تنها در یک ایالت آلاسکا دچار افت شدند. رای‌دهندگان سفیدپوست طبقه کارگر، ستون فقرات ائتلاف ترامپ بوده‌اند. بر اساس نظرسنجی‌های هنگام خروج از پایگاه‌های رای‌گیری و داده‌های «روندهای رای‌دهندگان» (Voter Trends) تایمز، ترامپ در سال ۲۰۲۴ توانست حدود ۶۶ درصد از آرای سفیدپوستان فاقد مدرک دانشگاهی را به دست آورد. اما اکنون در این هفت ایالت، جمهوری‌خواهان تنها ۵۶ درصد از آرای این گروه را در اختیار دارند.

آسوشیتدپرس گزارش داد

تاکتیک جدید ایران برای حمله به پایگاه‌های آمریکا

گزارش تازه خبرگزاری آسوشیتدپرس از ابعاد گسترده خسارات واردشده به پایگاه‌ها و تجهیزات نظامی آمریکا در خاورمیانه حکایت دارد؛ خساراتی که براساس بررسی تصاویر ماهواره‌ای و گفت‌وگو با مقام‌های منطقه‌ای، میلیاردها دلار برآورد می‌شود و پرسش‌هایی جدی درباره آینده حضور نظامی واشنگتن در منطقه ایجاد کرده است.

آسوشیتدپرس با بررسی مستقل تصاویر ماهواره‌ای اعلام کرد که حملات موشکی و پهپادی ایران، پیش از هدف قرار دادن ساختمان‌ها و هواپیماها، بر سامانه‌های راداری و هشدار زودهنگام آمریکا متمرکز بوده است. هدف احتمالی این راهبرد، کاهش توان شناسایی و مقابله با حملات بعدی ارزیابی شده است.

براساس یافته‌های آسوشیتدپرس، تا ماه اوت بیش از ۱۱۵ حمله موشکی و پهپادی به ۲۶ پایگاه و مرکز دارای تجهیزات آمریکایی انجام شده که به تخریب یا آسیب‌دیدگی صدها سازه منجر شده است.

این حملات علاوه بر کویت، تأسیسات آمریکا در بحرین، عراق، اردن، عمان، قطر، عربستان سعودی و امارات متحده عربی را نیز دربرگرفته است. بااین‌حال، کویت بیشترین تعداد حملات ثبت‌شده را داشته است. در مرگبارترین حمله شناخته‌شده علیه نیروهای آمریکایی، شش نظامی این کشور اول مارس در بندر شعیبه کویت کشته شدند.

پایگاه هوایی علی‌السالم دست‌کم ۳۰ بار هدف حمله قرار گرفت و حداقل ۱۵ آشیانه هواپیما، چندین انبار و ۱۰ ساختمان در آن آسیب دیدند یا تخریب شدند. کمپ بوهرینگ نیز خسارات گسترده‌ای متحمل شد؛ به‌گونه‌ای که آشیانه‌ها، محل‌های استقرار نیروها و برخی تأسیسات خدماتی آن هدف قرار گرفتند.

یکی از مهم‌ترین یافته‌های گزارش، تمرکز اولیه حملات ایران بر سامانه‌های هشدار زودهنگام است. در دو روز نخست جنگ، تأسیسات راداری آمریکا در کویت و بحرین و رادارهای مستقر در عربستان و اردن هدف قرار گرفتند.

به گفته کارشناسان نظامی، آسیب رساندن به این سامانه‌ها می‌تواند توان شناسایی تهدیدهای ورودی و هماهنگی دفاع هوایی را کاهش دهد.

یکی از رادارهای هدف‌قرارگرفته در اردن، براساس اطلاعات شرکت سازنده، از میان تنها ۱۳ سامانه مشابه در اختیار ارتش آمریکا بوده است. اسناد بودجه‌ای نیز ارزش هر دستگاه را حدود ۵۰۰ میلیون دلار نشان می‌دهد.

رادار دیگری در قطر به‌شدت آسیب دید؛ سامانه‌ای که در چارچوب قراردادی به ارزش ۱.۱ میلیارد دلار خریداری شده بود. البته میزان نهایی خسارت و امکان بازسازی آن هنوز مشخص نیست. پس از حملات اولیه به سامانه‌های راداری، دامنه اهداف به آشیانه‌ها، انبارها، مخازن سوخت، تجهیزات ارتباطی و محل‌های استقرار نیروها گسترش یافت. براساس گزارش سرویس تحقیقات کنگره آمریکا، ۱۵ فروند هواپیمای آمریکایی در پایگاه‌های منطقه آسیب دیده‌اند.

در پایگاه شاهزاده سلطان عربستان، یک فروند هواپیمای هشدار و کنترل هوابرد بوئینگ E-۳ سنتری آسیب دید. مقام‌های منطقه‌ای همچنین از خسارت به دو هواپیمای سوخت‌رسان و تأسیسات پشتیبانی این پایگاه خبر داده‌اند.

پایگاه الظفره در امارات نیز با آسیب به آشیانه‌ها، تجهیزات راداری و پهپادهای نظارتی مواجه شده است.

به گزارش ایسنا، آسوشیتدپرس تأکید کرده که ارزیابی کامل خسارات به دلیل محدودیت اطلاعات دشوار است. فرماندهی مرکزی آمریکا از ارائه جزئیات خودداری کرده و ضرورت حفظ امنیت عملیاتی را دلیل این رویکرد دانسته است.

همچنین برخی شرکت‌های ارائه‌دهنده تصاویر ماهواره‌ای، انتشار تصاویر تأسیسات نظامی را به درخواست مقام‌های آمریکایی محدود یا به تعویق انداخته‌اند.

بااین‌حال، بررسی تصاویر شرکت ایرباس امکان شناسایی خسارات بیشتری را فراهم کرده است. تنها در کمپ بوهرینگ، بیش از ۳۰ سازه طی فاصله مارس تا اوت آسیب دیده یا منهدم شده‌اند. دو مقام منطقه‌ای به آسوشیتدپرس گفته‌اند آمریکا بخش قابل‌توجهی از تجهیزات نظامی خود، از جمله هواپیماها و سامانه‌های دفاعی و ارتباطی را از منطقه خلیج فارس خارج کرده است.

رافائل کوهن، تحلیلگر مؤسسه رند، معتقد است گسترش پهپادهای ارزان‌قیمت، آسیب‌پذیری زیرساخت‌های ثابت نظامی را افزایش داده و ارتش آمریکا باید خود را با شرایط جدید سازگار کند. در مجموع، یافته‌های این گزارش نشان می‌دهد خسارات حملات ایران صرفاً به تجهیزات و ساختمان‌ها محدود نبوده، بلکه شیوه استقرار و حفاظت از نیروهای آمریکایی را نیز با پرسش‌های تازه‌ای مواجه کرده است.

هزینه بازسازی تأسیسات، جایگزینی سامانه‌های پیشرفته و تأمین امنیت پایگاه‌ها می‌تواند بر تصمیم‌های آینده واشنگتن درباره آرایش نظامی خود در خاورمیانه تأثیر بگذارد. بااین‌حال، میزان دقیق خسارات و تصمیم نهایی آمریکا درباره بازسازی پایگاه‌ها هنوز روشن نیست.